

‘Ik kwam erachter dat ik een solist ben’

Ondernemer Iris Brik wordt op een schrijfcursus genadeloos afgekraakt door een docent. Huilend zit ze in de auto terug en het besef dringt tot haar door dat ze haar eigen pad moet volgen. Ze voert lange gesprekken met haar partner. ‘We hebben talloze scenario’s doorgesproken, tot hij met één simpele boodschap kwam: je kunt toch stoppen met je bedrijf? Dat was dé oplossing, maar doe het maar eens.’ Ze deed het en werd alsnog auteur.

 PAGINA 16

‘Ik ben een solist, daar moest ik eindelijk eens naar handelen’

Ondernemer Iris Brik wordt op een schrijfcursus genadeloos afgekraakt door een docent. Ze beseft dat ze haar eigen pad moet volgen. Ze breekt haar bedrijf af en gaat alleen verder. ‘Ik ben een solist.’

Tegenslag

In Tegenslag vertellen ondernemers, bestuurders, politici en kunstenaars over de dieptepunten in hun loopbaan. En hoe zij die te boven kwamen.

Iris Brik: ‘Ik doe nu wat ik echt leuk vind: mensen adviseren en begeleiden als ze in het proces van scheiden, overlijden en nalaten zitten.’

FOTO'S: MARK HORN VOOR HET FINANCIËLE DAGBLAD

Vanaf de buitenkant gezien gaat het in 2010 lekker met Iris Brik. Ze is 46, heeft een kantoor voor financiële planning met zes personeelsleden in Rotterdam, en de plannen voor uitbreiding liggen klaar.

Ontspannen doet ze tripjes met haar partner en op de golfbaan. En ze schrijft graag. Columns over financiële planning, maar ook korte verhalen en zelfs aanzetten tot een roman. Gemotiveerd geeft ze zich op bij een schrijfcursus van een uitgeverij in de grachtengordel in Amsterdam.

Dan, op een doordeweekse avond in september is het haar beurt haar werk aan de medecursisten voor te dragen. Ze leest een thrillerachtig kort verhaal voor. De docent is genadeloos. Hij heeft de aspirantschrijvers in eerdere sessies uitgebreid onderhouden over het fenomeen *show, don't tell*, en wat doet Iris Brik? Ze laat in haar verhaal niets aan de verbeelding van de lezer over. Slecht verhaal dus, oordeelt de docent. De medecursisten zwijgen. ‘Dat was pijnlijk.’

Huilend rijdt Brik terug naar Rotterdam. De kritiek van de docent, waarvan ze diep in haar hart voelt dat daar op zijn minst een kern van waarheid in zit, voelt vooral als een genadeklap. Het is namelijk niet de eerste barst in haar schijnbaar soepel verlopende leven. Eerder die zomer had ze al last gekregen van een vormcrisis op de golfbaan. En ook de opdrachtenpor-

feuille van het bedrijf leek als gevolg van de kredietcrisis op te drogen, waardoor haar financiële buffers slonken. De toekomst die haar een paar maanden eerder nog had toegelachen, had de gedaante van een sombermans aangenomen.

Een paar donkere maanden volgen. ‘Elke dag sleepte ik mij naar kantoor om aan het eind van de dag weer gedeprimeerd huiswaarts te keren.’ Ze herinnert zich ook de woorden van een zakenrelatie eerder dat jaar. Ben je eigenlijk wel gelukkig met wat je doet, Iris?, had hij haar gevraagd. ‘Toen wuifde ik het weg, nu snapte ik hoe hij bij die vraag kwam.’

EEN MAAND ALLEEN IN ANDALUSIË

Ze voert lange gesprekken met haar partner. ‘We hebben talloze scenario’s doorgesproken, tot hij met één simpele boodschap kwam: je kunt toch ook stoppen met je bedrijf? Dat was natuurlijk dé oplossing, maar doe het maar eens.’

Brik zet eerst een tussenstap. Ze gaat een maand in een huisje in de bergen van Andalusië zitten, alleen. ‘Het werd een van mijn inspirerendste ervaringen ooit. Ik kon de hele wereld in al zijn gekte aan me voorbij laten gaan als ik in mijn eentje door de bergen reed, met dat weidse uitzicht. Ik kon eindelijk weer mijzelf horen en zien.’

Ze noemt het ‘een confrontatie met mezelf, zonder alle ruis van partner, familie, vrienden en mijn omgeving thuis’. De uitkomst is dat ze zich realiseert hoe belangrijk vrijheid en onafhankelijkheid voor haar zijn. ‘Ik kwam erachter dat ik een solist ben en ook graag zo werk.’ Dat is niet te rijmen met een energieslurpend eigen bedrijf met personeel.

Dus breekt ze bij thuiskomst af wat ze in haar eigen woorden met zoveel energie heeft opgebouwd. Twee jaar kost al met al de ontmanteling van het bedrijf. ‘Het moeilijkste was misschien nog wel om afscheid te nemen van mijn ego en los te laten wat anderen dachten.’

Ze blijft als zelfstandige zonder personeel haar beroep van financieel planner trouw en creëert een netwerk van specialisten in financiële planning om zich heen. ‘Ik doe nu wat ik echt leuk vind: mensen adviseren en begeleiden als ze in het proces van scheiden, overlijden en nalaten zitten. Ik ben hun vertrouwde adviseur in complexe situaties.’

‘MIJN HANDEN JEUKEN’

Met het schrijven is het ook nog goed gekomen, mede dankzij een schrijfcoach. ‘Een-op-een werkt beter voor mij dan in zo’n groep.’ Vier boeken heeft Brik inmiddels op haar naam staan. Geen literatuur, maar praktische handleidingen over onderwerpen als de financiële afwikkeling van scheiding en erfbelasting. Al verraadt de titel van haar laatste boek, *Wacht maar tot ik dood ben ...*, over slim en zinvol nalaten, wel een zekere literaire inslag.

En die roman gaat er misschien ook nog komen. Ze heeft een manuscript in de la liggen, al tien jaar. ‘Ik heb die maand in Andalusië veel geschreven, ook een familieroman. Ik heb de ruwe versie al die tijd laten rusten, maar nu jeuken mijn handen om er een echte roman van te maken.’

FINANCIËEL MISBRUIK VAN OUDEREN

Daarnaast zet Brik haar kennis en levenservaring maatschappelijk in. Ze is medeoprichter van de Stichting Levensexecutele Nederland en de Vereniging van Levensexecuteurs. ‘We spannen ons in om families en ouderen te ontzorgen bij wilsonbekwaamheid, maar ook om misbruik tegen te gaan van ouderen die bij leven niets geregeld hebben voor hun geld en bezittingen of niemand hebben. Financieel misbruik van ouderen is zo schrijnend, en als we daar niets aan doen, gaan we dat door de vergrijzing en de toename van samengestelde gezinnen alleen maar meer meemaken.’

En de coronacrisis? Brik hoort bij de groep mensen die benadrukt dat elke crisis kansen biedt. ‘Ik kan mensen wier bedrijf of baan door alle coronamaatregelen op zijn gat ligt alleen maar aanraden knopen door te hakken en te kiezen voor wat je diep in je hart eigenlijk al weet en voelt.’

‘Het moeilijkste was misschien nog wel om los te laten wat anderen dachten’

Alex Ruitenbeek is redacteur profielen van Het Financieele Dagblad

Cv

- **1964** Iris Brik wordt op 16 juni geboren in Gorinchem
- **1983** Diploma gymnasium alpha
- **1983-1999** ING Group/ Banque Artesia, private banker, beleggingsadviseur
- **1999-heden** Oprichter-eigenaar Fine Tuning Personal Finance bv
- **2005-2008** Belasting Magazine, auteur
- **2010-2012** Dukers & Baelemans, docent financiële planning (specialisatie familierecht)
- **2018-heden** Voorzitter Stichting Levensexecutele en Vereniging van Levensexecuteurs, www.velex.nl

Brik schreef vier boeken over financiële planning. De laatste, *Wacht maar tot ik dood ben ...*, kwam eerder dit jaar uit. In 2005 riep beroepsvereniging FFP Brik uit tot Financieel Planner van het Jaar.